

Emile (Emiel) Isidoor Cleeren

†

*Aan U m'n Land, zwoer ik trouw met hart en ziel,
Land van geloof en liefde, dat God U eens gaf,
Land van vrijheid en recht, dat U de vijand ontnam,
't Is voor U, dat ik streed, dat ik leed, voor U dat ik... viel.*

Mijn liefste moeder, zooals God 't wilde is 't geschied. Onverwacht ging ik van U weg. Ik kon het U niet zeggen. Het land had me nodig. Was het niet om wille mijner plicht dat ik vader niet zag sterven, evenzoo stierf ik ver van U. In de dagen die m'n dood voorafgingen, waren m'n gedachten steeds bij U. Bij het aanschouwen van uw beeld, smeekte ik God, dat Hij, U zou helpen, om ook Uw offer te brengen. Daarom liefste moeder troost U, bekommer U niet om mij. Ik was goed voorbereid: ik had een priester tot de laatste minuut, kalm en zonder vrees wachtte ik de dood. Denk aan ons Aller Moeder, die haar Zoon offerde voor 't kwaad van de menschen. Bid veel. Samen met vader, help ik U van uit den hemel.

Liefste broeders, zusters en familie, ook Gij hebt een offer gebracht. Ook voor U waren m'n laatste gedachten. Ik heb U allen naar waarde geschat en het troostte me te weten, dat Ge goed voor moeder zult zorgen. Met de liefde die Ge mij toedroegt, zult Ge deze voor moeder nog vermeerderen, ook dat zal U troosten. Doet steeds uwen plicht, zooals ik U ben voorgegaan. Bidt veel voor mij, ik help U van hierboven.

Makkers in den strijd, mijn jongens, voor U viel ook de scheiding hard. U zag ik nog allen in m'n geest in de laatste uren, ik zag U nog allen met uw gezichten strak gespannen, starende in de sombere toekomst. Wat waart Ge schoon, als jongens van plicht, met het offer van uw jong leven op uw hand, gereed om te offeren, streeft Ge voor uw land, doet zoo voort. Ik blijf U beschermen, want ik ga naar 't Land waar geen strijden meer is, waar 't altijd vrede blijft. Bidt allen veel. Ook Gij m'n vrienden weggevoerden in den vreemde, ik vraag voor U zegen bij God.

H. Hart van Jezus, ik heb betrouwen op U.

Drukk. Brems, Herk-de-Stad.

Emile Isidoor Cleeren (°Schulen 19 april 1919) is bij het uitbreken van de Tweede Wereldoorlog beroepsmilitair bij de 1^e Jagers te Paard in Etterbeek. Bij het einde van de Achttiendaagse Veldtocht, tijdens de nacht van 27 op 28 mei 1940, trekken de 1^e Jagers te Paard naar Oostkamp waar ze in de morgen de wapens neerleggen. Op 1 juni 1940 worden alle eenheden afgevoerd naar het kamp van Brasschaat, sommige worden naar Duitsland weggevoerd waar de Vlaamse miliciens relatief snel vrij komen. In augustus 1940 woont Emile bij zijn moeder in Schulen. Het Belgisch leger mag dan al verslagen zijn, hij zet de strijd voort. Hij sluit zich in 1941 aan bij het Belgisch Legioen. In juni 1942 komt hij terecht bij de Belgisch Nationale Beweging onder leiding van rijkswachter Gustaaf Beazar, sector Maaseik. Daar vraagt de brigadecommandant Lambert Hubrechts uit Opoeteren hem om inlichtingen over de vijand te bezorgen. Het reilen en zeilen van Feldgendarmen, Werbestelle en Zwarte Brigade¹ interesseert hem. Verder bezorgt Emiel valse identiteitsbewijzen aan onderduikers; hij ontvreemdt blanco-identiteitsbewijzen en vervolledigt ze met de nodige stempels en foto's. Hij gebruikt zijn contacten binnen de B.N.B. om de door hem aangeworven werkweigeraars een onderkomen te bezorgen. Vanaf september 1942 wordt de gewezen beroepsmilitair verplicht tewerkgesteld als bediende bij het Ministerie van Wederopbouw, dienst Oorlogsschade te Hasselt. Daar typt hij brieven ... ook voor de weerstand. In september 1943 stuurt hij een dergelijke brief naar een collaborateur die hij verzoekt te stoppen met zijn hand -en spandiensten aan de bezetter. Emile wil meerdere

¹ Feldgendarmen = militaire politie, Werbestelle = verplichte tewerkstelling in Duitsland, Zwarte Brigade = Vlaamse organisatie van nazigezinde militanten binnen het Vlaamsch Nationaal Verbond.

exemplaren van de dreigbrief maken. Het carbonpapier dat hij daarvoor gebruikt, laat hij achteloos op zijn bureau liggen. Een vrouwelijke collega met nazisympathieën die hem wantrouwt, recupereert het gebruikte carbonpapier en bezorgt het aan een Lommelse Zwarte Brigademan die het doorgeeft aan de Feldgendarmerie. 's Anderendaags, op 4 september 1943, wordt hij in Hasselt gearresteerd. Bij een huiszoeking nadien vindt de bezetter onderrichtingen betreffende sabotage.

Op 27 oktober 1943 veroordeelt het Kriegsgericht van F.K. 681² Emile tot de doodstraf wegens 'hulp aan de vijand'. Alexander Von Falkenhausen³ bevestigt het doodvonnis op 12 november 1943. Op 25 november 1943 wordt Emile Cleeren om 8u.16 gefusilleerd in het kamp van Beverloo-Leopoldsborg. In graf 179 op de begraafplaats te Hechtel begraaft de bezetter de verklikte Emile Cleeren. Het V.N.V. dat op 27 maart 1943 in Limburg zijn leden opriep om mensen met een anti-V.N.V. en een anti-Duitse houding te verklikken, kon tevreden zijn. In het geval Cleeren werden de consignes strikt opgevolgd!

Hij wordt in Schulen met de nodige eer op zaterdag 30 juni 1945 herbegraven. Zijn naam staat genoteerd in de gedenksteen voor de oorlogsslachtoffers in de muur van de Sint-Jan-Baptistkerk aldaar.

Bronnen:

Informatie Roger Rutten

De Tweede Wereldoorlog in Groot-Herk 1939-1944, uitgave Geschiedkundige Kring Groot Herk

De Achttiendaagse Veldtocht: Het Belgische verhaal van mei 1940, eenheid per eenheid: Het 1ste Regiment Jagers te Paard

Bewerking: André Smeets

² Op provinciaal en departementaal niveau installeren de Duitsers Oberfeldkommandanturen (OFK) en Feldkommandanturen (FK), beide bevoegd voor alle plaatselijke bestuurlijke en militaire kwesties. Elke OFK is verantwoordelijk voor twee tot drie provincies of departementen en beschikt in elk van de hoofdsteden over een lokale vertegenwoordiger, de FK. Het Duitse militaire bestuur FK 681 was gevestigd in Hasselt.

³ Ernst Alexander Alfred von Falkenhausen (*29 oktober 1878 -† 31 juli 1966) was de militaire bevelhebber van het Duitse militaire bestuur in België en Noord-Frankrijk van mei 1940 tot juli 1944. Zijn oom, Ludwig von Falkenhausen, was de bevelhebber over het bezette België in de Eerste Wereldoorlog.